



Fem minuters skapelsetro i gudstjänsten

Text: Johnny Bergman

Det är vanligt i vissa kyrkor att gudstjänstbesökarna får chansen att medverka med ett inledningsord under temat "Ordet är fritt" eller "Vardagsord". Eftersom det finns en massiv propaganda för evolutionen i både skolor och massmedia, finns det all anledning för oss skapelsetroende att på något sätt ta initiativ till att ta upp frågan ur vårt perspektiv i gudstjänster eller olika ungdomssamlingar.

Året var 1968 och juldagsmorgon glimmade som allra bäst när rymdfarkosten Apollo 8 kom fram till månen. De färdades nio varv runt månen och skickade tillbaka unika TV-bilder av planeten månen till jorden. Vid detta tillfälle blev detta den mest sedda TV-sändningen någonsin.

En av astronauterna, Frank Borman, fick då instruktioner från NASA att säga något passande från månen som en hälsning till invånarna på jorden. Han valde då att tillsammans med den övriga besättningen läsa de tio första verserna i Bibelns skapelserberättelse.

ATEISTERNA REAGERADE

Men ateistiska organisationer i USA gillade inte detta. De stämde därför NASA för att de läste bibelverser från en månfarkost, som var finansierad med skattemedel. Efter en snabbutredning lade USA:s högsta domstol dock ner ärendet, eftersom månen inte ingick i deras ansvarsområde.

Frank Borman berättar att deras bibelläsning väckte en del bittra känslor: "En kvinna i synnerhet startade en kampanj för att få till stånd ett förbud för astronauter

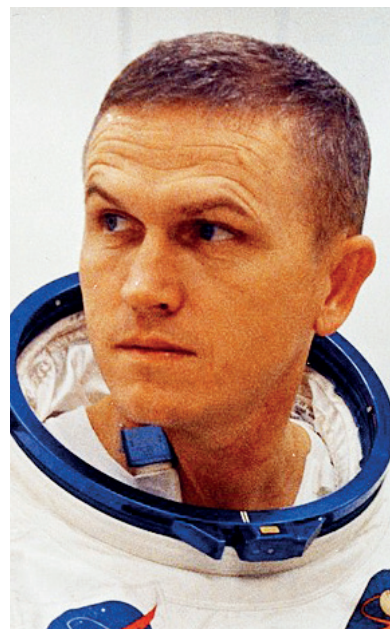
att uttrycka sina uppfattningar på det här sättet. Hon fick också en del efterföljare som stödde henne och det kom in 34 brev med liknande klagomål. Men intressant nog kom det samtidigt in nära 100 000 andra brev från människor som uttryckte sin uppskattning för bibelläsningen från rymden."¹

Det var verkligen en passande text att läsa inför miljoner nyfikna TV-tittare över hela världen:

"I början skapade Gud himmel och jord. Jorden var öde och tom och en gudsvind svepte fram över vattnet. Gud sade: 'Ljus bli till!' Och ljuset blev till." (vers 1-3).

BIBELN STÅR SIG I ALLA TIDER

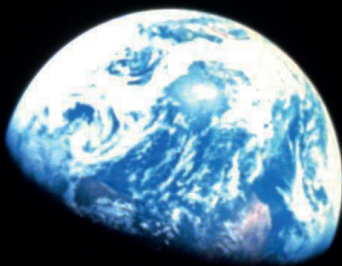
Den allra första versen i Första Moseboken ger svaret på hur tiden, rymden och materia uppstod. I Psaltaren, kap 33, vers 6-7 beskrivs skapelsen målande: "Han uttalade bara ett ord och himlen formades. Solen, månen och stjärnorna kom till på hans befallning. Han samlade haven till en plats och han fyllde havsdjupen med dess vatten" (Levande Bibeln).



Astronaut Frank Borman. Foto: Wikipedia



Frimärket som det amerikanska Postverket gav ut till minne av Apollo 8:s månfärd.



”I början skapade Gud himmel och jord”

Den berömda bilden från Apollo 8:s rymdfärd runt månen. Detta var den första gången en rymdfarkost lade sig i en omlopps bana runt månen och kunde se månens utseende på nära håll från rymdfarkostens fönster. Foto: William Anders/NASA via AP.

DEN ALTERNATIVA SKAPELSEBERÄTTELSEN

Många vetenskapsmän, ofta med en ateistisk livssyn, talar istället om Big Bang, evolution, slump och oändligt långa tidsperioder. I deras värld borde första versen i Bibeln lyda så här:

”I begynnelsen fanns ingenting. Av en ren slump blev plötsligt ingenting någonting – helt av sig själv. Utan att någon ville det, utan något syfte eller mål blev allt till. Utan att någon sa något, utan att någon gjorde något, bara som en enda stor lyckoträff uppstod universum för 14 miljarder år sedan och 10 miljarder år senare tändes livet helt på egen hand”.

Är denna alternativa skapelseberättelse faktabaserad eller bara byggd på spekulatation och fantasier? Döm själva!

BARA EN PRICK I UNIVERSUM?

Carl Sagan och andra anhängare till evolutionsläran vill få oss att tro att vi människor bara är som en liten prick i ett oändligt universum och att livet inte har någon särskild mening. Vi blev till av en slump ur ingenting och när vi dör upphör vi att existera och återvänder efter ett 70- eller 80-årigt långt liv till ingenting. Vi är alltså inte bara en prick eller ett litet dammkorn utan en tillfällig prick som uppstått av en slump och som saknar någon framtid och fortsättning efter det här livet.

Det är sant att det finns mer än sex miljarder människor på den här planeten. Det är sant att du och jag bara är en av dem. Det är sant att stjärnorna bara i vår egen vintergata kan räknas i fler än 100 miljarder och att vår galax bara är

en av miljarder eller kanske biljoner eller triljoner andra galaxer. Vår jord är därmed bara en himlakropp bland ett oräkneligt antal andra.

Men det är också sant att vi har en ofattbart stor Skapare, som hade ett alldeles speciellt intresse för just vår planet och anpassade den till människans behov. Det är också sant att vi bor på en utvald planet, som är den enda hittills kända planet med just de förutsättningar och villkor som gör att liv och människor kan existera och leva här.

Bibeln talar klarspråk om en skapelse med mål och mening. Många andra talar idag om evolutionen som förklaringen till att vi människor har fått vår unika position.

DET FINNS EN BOK SOM SÄGER ANNAT

Tänk att det finns en bok som säger något helt annat om människans värde. Den pekar på hur extraordinära vi människor är. Den boken är Bibeln. Hatad och förlöjligad av många idag, men med ett budskap om att Gud gjorde människan efter sin egen förebild. Gud själv var mallen, som han använde när han skapade människan.

I en av böckerna i Bibeln, Psaltaren, kapitel 139, står kung Davids fantastiska ord: *”Du har skapat mina njuror, du sammanvävde mig i moderlivet. Jag tackar dig för att jag är så underbart skapad. Ja, underbara är dina verk. ... Dina ögon såg mig när jag ännu var ett outvecklat foster. ... Alla mina dagar blev skrivna i din bok, de var bestämda innan någon av dem hade kommit”.*

Källa:

1. Frank Borman: ”Message to Earth”, The Guideposts Treasury of Faith, New York: Bantam Books, Inc. 1980, sid 405.